

інші витрати на доставку худоби на ринок.

Суб'єкт господарювання повинен розкривати методи та суттєві припущення, що застосовуються при визначенні справедливої вартості кожної групи сільськогосподарської продукції на час збирання врожаю та кожної групи біологічних активів. Суб'єкт повинен розкривати справедливу вартість мінус витрати на продаж сільськогосподарської продукції (зібраної як урожай протягом періоду), визначену на час збирання врожаю.

Таким чином, для можливості повного і всебічного використання положень МСБО 41 в Україні не повністю сформовані умови, а після адаптації даного міжнародного стандарту законодавчо закріплений принцип історичної собівартості цілковито нехтується.

Список використаних джерел

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 41 (МСБО 41). Сільське господарство. Міжнародний документ від 01.01.2012 [Електронний ресурс. Джерело доступу: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/929_027]
2. Біологічні активи : Положення (стандарт) бухгалтерського обліку №30, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 18.11.2005 №790, зареєстроване в Міністерстві юстиції України 05.12.2005 за №1456/11736 / остання редакція від 10.01.2012, чинний [Електронний ресурс. Джерело доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1456-05>]
3. Діяльність суб'єктів господарювання : стат. збірник [відповід. за вип. О. М. Колпакова] // Державна служба статистики України. – К., 2015. – 465 с.



Марків Марія

аспірант

ДВНЗ «Прикарпатський національний
університет імені Василя Стефаника»

м. Івано-Франківськ, Україна

ПРОБЛЕМНІ ДІЛЯНКИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ДЕРЕВООБРОБНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ З ВИРОБНИЦТВА ТВЕРДОГО БІОПАЛИВА

У сучасних умовах діяльність суб'єктів господарювання підпорядковується діючим стратегіям, які розроблені на різних рівнях управління, та базуються на підвищенні енергоефективності і енергоощадності. Це досягається шляхом застосування новітніх моделей управління виробничо-господарською діяльністю деревообробних підприємств із використанням технологій ресурсозбереження, інтенсифікації процесу використання ресурсів, забезпечення безвідходного

виробництва.

Однак формування таких стратегій з метою забезпечення конкурентоспроможності та сталого розвитку деревообробних підприємств у сучасних умовах можливе за наявності правильно організованої системи управлінського обліку, як основного джерела інформаційного забезпечення процесу прийняття управлінських рішень.

Тому вивчення проблемних ділянок інформаційного забезпечення процесу прийняття управлінських рішень деревообробними підприємствами з виробництва твердого біопалива у сучасних умовах є надзвичайно актуальним.

Слід відмітити, що Законом України «Про альтернативні види палива» визначено, що «біологічні види палива (біопаливо) – тверде, рідке та газове паливо, виготовлене з біологічно відновлювальної сировини (біомаси), яке може використовуватися як паливо або компонент інших видів палива» [1].

У своїй науковій праці В. А. Скрипниченко, уточняє, що біологічне паливо в першу чергу це поновлюване джерело енергії. Біопаливом вважається будь-яке паливо, що містить не менш ніж 80% (за об'ємом) матеріалів, отриманих від живих організмів. Біомасу в енергетичних цілях можна використовувати у процесі безпосереднього спалювання деревини, соломи, сапропелю (органічних донних відкладень), а також у переробленому вигляді як рідкі (ефіри ріпакової олії, спирти), газоподібні (біогаз – газова суміш, основним компонентом якої є метан) та тверді палива [2, с. 291-292].

Подальший розвиток деревообробної галузі України та вирішення важливих стратегічних цілей нерозривно пов'язано із наявністю значного потенціалу біомаси, який у значній мірі представлений деревними відходами, які застосовуються як сировинна база для виготовлення твердого біопалива.

Важливим є той факт, що для дотримання параметрів якості готових виробів, які надходять з виробництва необхідним є постійне проведення контрольних процедур, які мають здійснюватися менеджерами лінійної структури управління. Їх проведення зумовлене тим, що у результаті використання невідповідної сировини (застарілої, неоднорідної, із значним вмістом вологи, із невідповідним ступенем подрібнення та ін.) та виникненням перебоїв у виробничому процесі, якість твердого біопалива може суттєво знижуватись, а це відповідно вплине на процес ціноутворення деревообробних підприємств та визначення кінцевого споживача виготовленого твердого біопалива (домогосподарства чи суб'єкти господарської діяльності).

З огляду на це, такий вид твердого біопалива, як паливні гранули та брикети підлягають стандартизації. Однак, єдиних стандартів їхнього виробництва у Україні, Європі та світі не має. Тому з метою виготовлення конкурентоспроможної продукції вітчизняного виробництва та виходу на Європейський ринок доцільно запровадити виробництво твердого біопалива у відповідності до вимог тих країн, де дана продукція буде реалізована. Крім того, існуючі західноєвропейські стандарти часом включають у себе стандарти не тільки на виробництво, але і на зберігання й транспортування паливних гранул та брикетів [3].

Вивчення нормативно-правової бази дало змогу встановити, що вона

представлена значною частиною актів, які не забезпечують вирішення всіх спірних питань вітчизняного ринку твердого біопалива, що й формує одну із його проблемних ділянок.

Серед інших проблем доцільно виокремити економічні, які характеризуються недосконалістю заходів стимулювання процесу виробництва твердого біопалива деревообробними підприємствами, та організаційні – незадовільний рівень нормування і прогнозування, організації системи управління.

Таким чином, проведене дослідження проблемних ділянок інформаційного забезпечення процесу прийняття управлінських рішень деревообробними підприємствами з виробництва твердого біопалива дало змогу виокремити три їх групи: нормативно-правові, економічні та організаційні, які потребують нагально вирішення з метою формування умов для реалізації розробленої стратегії досліджуваних підприємств.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про альтернативні види палива», затверджено Верховною Радою України, від 14.01.2000 р. № 1391-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1391-14>.
2. Скрипниченко В. А. Інноваційні перспективи виробництва біопалива в Україні / В. А. Скрипниченко // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія : Економіка, аграрний менеджмент, бізнес. – 2014. – Вип. 200(1). – С. 291-298.
3. Гайденко О. Тверде біопаливо: технологічні вимоги, властивості компонентів та технологія виробництва [Електронний ресурс] / О. Гайденко // Агробізнес сьогодні. – 2014. – № 19 (290). – Режим доступу : <http://www.agro-business.com.ua/ideii-i-trendy/2424-tverde-biopalyvo-tekhnologichni-vymogy-vlastyivosti-komponentiv-ta-tekhnologiiia-vyrobnytstva.html>.



Микитюк Дмитро
студент спеціальтету
Науковий керівник : Семеншєна Н.В., к.е.н., доцент
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДАННЯ БАЛАНСУ ЗА МСФЗ

Як відомо, Баланс відображає фінансовий стан підприємства на певну дату, тому відповідно до чинних вимог IAS 1 «Подання фінансових звітів» (далі — IAS 1) його називають Звітом про фінансовий стан підприємства. Але застосовувати назви «Баланс», «Балансовий звіт» або інші, які б не вводили в оману користувачів, не заборонено.

На відміну від НП(С)БО 1, міжнародні стандарти не визначають форму